

شرط دوم و سوم: قصد مسافت و استمرار آن

شرط دوم و سوم: قصد مسافت و استمرار آن

۱. امام خمینی (ره): کسی که در سفر به اختیار دیگری است، اگر بداند یا گمان داشته باشد که پیش از رسیدن به چهار فرسخ از او جدا می شود باید نماز را تمام بخواند. ولی اگر شک در جدا شدن داشته باشد ظاهر آن است که باید شکسته بخواند.

(العروة الوثقی، فی شرائط القصر، م ۱۸)

آیت الله العظمی خامنه ای:

اگر تابع، قصد مفارقت از متبوع را ندارد لکن علم یا اطمینان دارد که قبل از رسیدن به چهار فرسخ مانعی به وجود می آید که نمی تواند ادامه سفر دهد، در این صورت قصد مسافت محقق نشده و نمازش تمام است؛ اما اگر ظن یا شک به مفارقت داشته باشد، قصد محقق شده و نماز قصر است.

نماز مسافر جامع، م ۶۰

۲. امام خمینی (ره): سوم: از شرایط قصر نماز استمرار قصد مسافت است، بنابراین اگر قبل از آنکه به چهار فرسخی برسد، از قصدش برگردد یا مردد شود، باید نماز را تمام بخواند و نمازی را که شکسته خوانده، نه در وقت و نه در خارج از وقت، اعاده ندارد.

تحریر الوسیله، صلاه المسافر، فی شرائط القصر، ثالث.

آیت الله العظمی خامنه ای:

کسی که به قصد مسافت شرعی حرکت کرده و پس از گذشتن از حدّ ترخص نمازش را به صورت قصر خوانده، اگر پیش از رسیدن به چهار فرسخ از قصدش برگردد یا قصد اقامت ده روز کند، نمازهایی را که قصر خوانده، بنا بر احتیاط واجب باید دوباره به صورت تمام در وقت اعاده و خارج وقت قضا کند.

رساله نماز و روزه، م ۴۴۸

۳. امام خمینی (ره): اگر پیش از آنکه به چهار فرسخ برسد مردد شود که بقیه راه را برود یا نه، و در حال تردید مقداری راه برود و بعد تصمیم بگیرد که سفر را ادامه دهد، چنانچه باقیمانده راه، هشت فرسخ (ولو تلفیقی) باشد، باید نماز را شکسته بخواند، ولی اگر راهی که پیش از مردد شدن و راهی که بعد از آن می رود روی هم هشت فرسخ باشد، بنابر احتیاط نماز را هم شکسته و هم تمام بخواند، اگر چه بعید نیست که نماز قصر باشد به خصوص اگر مقداری را که در حال تردید پیموده، کم باشد.

تحریر، صلاه المسافر، فی شرائط القصر، م ۱۳

آیت الله العظمی خامنه ای:

کسی که قصد پیمودن هشت فرسخ یا بیشتر را دارد، اگر قبل از رسیدن به چهار فرسخ منصرف یا مردد شود، نمازش تمام است و چنانچه دوباره تصمیم به ادامه سفر بگیرد و در حال تردید یا انصراف از ادامه سفر مقداری از مسافت را پیموده است و بقیه راه کمتر از مسافت شرعی باشد، نماز تمام است؛ مگر آنکه مجموع مسافت قبل از انصراف یا تردید با مسافت باقیمانده بعد از قصد مجدد به ادامه سفر، به مقدار مسافت شرعی باشد که در این صورت بنا بر احتیاط واجب باید نماز را هم تمام و هم قصر بخواند.

رساله نماز و روزه، م ۴۴۷

.....